

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 378/2012

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
(ΤΜΗΜΑ Β΄)

Συνεδρίαση της 25-6-2012

Σύνθεση:

Προεδρεύων: Αλέξανδρος Καραγιάννης, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους, αρχαιότερος των Νομικών Συμβούλων του Τμήματος, λόγω κωλύματος του Προέδρου του Τμήματος Φωκίωνα Γεωργακόπουλου, Προέδρου Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Θεόδωρος Ψυχογιός, Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος, Γεώργιος Κανελλόπουλος, Ευγενία Βελώνη, Ανδρέας Ανδρουλιδάκης, Δημήτριος Χανής, Αφροδίτη Κουτούκη και Δημήτριος Αναστασόπουλος, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής: Γεώργιος Γρυλωνάκης, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ. (γνώμη άνευ ψήφου).

Αρ. Ερωτήματος: Το υπ' αριθμ. πρωτ. Δ3/Β/Οικ/7146/27-3-2012 του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής — Γενική Γραμματεία Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής — Γενική Δ/ση Ενέργειας — Δ/ση Εγκαταστάσεων Πετρελαιοειδών — Τμήμα Β΄.

Περίληψη Ερωτήματος: 1. *Αν για τη χορήγηση αδείας εγκαταστάσεως μονάδος αποθηκείσεως και διακινήσεως πετρελαιοειδών, για την οποία έχει εκδοθεί προέγκριση χωροθετήσεως και έγκριση περιβαλλοντικών όρων, η Διοίκηση έχει υποχρέωση να λάβει υπόψη τις διατάξεις του νέου ειδικού χωροταξικού πλαισίου για τις υδατοκαλλιέργειες και ειδικότερα του άρθρου 7 αυτού, που προβλέπει την τήρηση κατά την εγκατάσταση μονάδων αποθηκείσεως πετρελαιοειδών ελαχίστων αποστάσεων από υφιστάμενες*

1

εγκαταστάσεις υδατοκαλλιεργειών, ως προς τις οποίες είτε υφίσταται νόμιμη άδεια εγκαταστάσεως στη θέση που βρίσκονται, είτε δεν υφίσταται τέτοια άδεια, είτε, τέλος, η υπάρχουσα αφορά διαφορετική θέση.

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, αν η Υπηρεσία, δεδομένης της ασυμβατότητας των συνθηκών που επικρατούν στην περιοχή της υπό εγκατάσταση ως άνω μονάδας, έχει υποχρέωση εφαρμογής του άρθρου 5 της υπ' αριθμ. 483/35/Φ.15/1012 υπουργικής αποφάσεως, δηλαδή να ενημερώσει τον ενδιαφερόμενο προς άρση της ασυμβατότητας και εφ' όσον αυτή δεν καταστεί εφικτή να απορρίψει το αίτημα χορηγήσεως της άδειας εγκαταστάσεως.

Επί του ως άνω ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Β'), γνωμοδότησε ως ακολούθως:

I. Ιστορικό

Εκ του εγγράφου της ερωτώσης Υπηρεσίας και των στοιχείων του φακέλου που το συνοδεύουν, προκύπτει το ακόλουθο πραγματικό, με βάση το οποίο υποβλήθηκε το εν θέματι ερώτημα:

1. Το έτος 2001, με την υπ' αριθμ' 3690/31-10-2001 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Ηπείρου, χορηγήθηκε επ' ονόματι της εταιρείας «Α...Ε... Α.Ε» Προέγκριση Χωροθέτησης εγκαταστάσεων αποθηκευτικών χώρων πετρελαίου, μαζούτ και ασφαλτικών γαλακτωμάτων, δυναμικότητας 14.000 κ.μ., σε συγκεκριμένη θέση του Δήμου Σαγιάδας, Ν. Θεσπρωτίας, ισχύος πέντε (5) ετών.

2. Το έτος 2002, η ανωτέρω εταιρεία, προκειμένου να της χορηγηθεί η άδεια εγκαταστάσεως, ζήτησε σχετική παραχώρηση δημόσιας εκτάσεως, η οποία και πραγματοποιήθηκε με την υπ' αριθμ. 3902/15-1-2002 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Γεωργίας και Ανάπτυξης.

3. Στη συνέχεια με τις υπ' αριθμ. 1120/5-4-2002 και 358/7-6-2002 αποφάσεις του ως άνω Γενικού Γραμματέα και του Νομάρχη Θεσπρωτίας, χορηγήθηκαν Απόφαση Εγκρίσεως Περιβαλλοντικών Όρων (Α.Ε.Π.Ο) και άδεια εγκαταστάσεως, αντίστοιχα.

4. Ακολούθως, με την υπ' αριθμ. 2879/4-1-2003 Κοινή Απόφαση των Γενικών Γραμματέων των Υπουργείων Γεωργίας και Ανάπτυξης, ανακλήθηκε η παραχώρηση της εκτάσεως επί της οποίας επρόκειτο να εγκατασταθεί η ως άνω μονάδα.

5. Περαιτέρω, με την υπ' αριθμ. 2432/2010 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ακυρώθηκε η Α.Ε.Π.Ο υπ' αριθμ. 1120/2002.

6. Με την απόφαση 890/2010 της Επιτροπής Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας, ανεστάλη η απόφαση υπ' αριθμ. 2879/4-1-2003, με την οποία είχε ανακληθεί η παραχώρηση της εκτάσεως στην ως άνω εταιρεία «προκειμένου να καταστεί δυνατή η συνέχιση της επίμαχης διαδικασίας εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων ενώπιον της Διοικήσεως». Κατά της ανωτέρω ανακλητικής αποφάσεως 2879/4-1-2003, η ως άνω εταιρεία έχει ασκήσει αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία συζητήθηκε στις 30.11.2011 χωρίς να έχει εκδοθεί ακόμα απόφαση.

7. Στις 25.10.2011 εκδόθηκε εκ μέρους της Αποκεντρωμένης Διοικήσεως Ηπείρου-Δυτικής Μακεδονίας νέα Α.Ε.Π.Ο υπ' αριθμ 45805/2910/25-10-2011. Στις 4.11.2011 η εν λόγω εταιρεία υπέβαλε στην ερωτώσα Υπηρεσία αίτηση για χορήγηση άδειας εγκαταστάσεως. Στις 4.11.2011 με την Απόφαση 31722/4-11-2011 της Επιτροπής Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον τομέα του Χωροταξικού Σχεδιασμού και της Αειφόρου Ανάπτυξης, εγκρίθηκε το «*Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις υδατοκαλλιέργειες και της στρατηγικής μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων αυτού*» (Β' 2505).

8. Η ανωτέρω εταιρεία έχει ήδη υποβάλει στη Διεύθυνση Εγκαταστάσεων Πετρελαιοειδών της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής τα δικαιολογητικά, που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία και ειδικότερα τον ν. 3982/2011 και την υπουργική απόφαση υπ' αριθμ. οικ. 483/35/Φ.15/2012, για τη χορήγηση άδειας εγκαταστάσεως της ως άνω μονάδος, έχει δε διενεργηθεί από την Υπηρεσία, στις 23-2-2012, ο προβλεπόμενος από τις κείμενες διατάξεις επιτόπιος έλεγχος προκειμένου να εγκατασταθεί μια μονάδα, έχει δε συνταχθεί και σχετική έκθεση επιθεωρήσεως.

9. Επί πλέον των ανωτέρω, εκ μέρους της ερωτώσας Υπηρεσίας γίνεται ρητή αναφορά στα ακόλουθα έγγραφα του φακέλου, που αφορά την περιβαλλοντική αδειοδότηση της άνω δραστηριότητας της εν λόγω εταιρείας και ειδικότερα:

α) Στα υπ' αριθμ. 2562/22.11.2011 και 33/11.1.2012 έγγραφα της Ειδικής Γραμματείας Επιθεώρησης Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΕΓΕΠΕ), η οποία αμφισβητεί τη νομική και τυπική νομιμότητα της Α.Ε.Π.Ο. και εισηγείται την ουσιαστική επανεξέταση εναλλακτικών θέσεων για τη χωροθέτηση της συγκεκριμένης εγκαταστάσεως, με πρόσθετο όρο να ληφθεί υπόψη το νέο Ειδικό Χωροταξικό για τις γειτνιάζουσες ιχθυοκαλλιέργειες.

β) Στο υπ' αριθμ. 7544/15-2-2012 έγγραφο της Διεύθυνσης Νομοθετικού Έργου της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΕΚΑ, σχετικώς με απάντηση επί της από 14-12-2011 προσφυγής, ενώπιον του Υπουργού, του Συλλόγου Ιχθυοκαλλιεργητών Νομών Θεσπρωτίας—Πρεβέζης, κατά της νέας Α.Ε.Π.Ο. υπ' αριθμ. 45805/2910/25-10-2011, η οποία, (προσφυγή) θεωρείται σιωπηρώς απορριφθείσα, και

γ) Στην υπ' αριθμ. πρωτ. ΥΠΕΚΑ 4155/21-2-2012 αίτηση του Συλλόγου Ιχθυοκαλλιεργητών Νομών Θεσπρωτίας — Πρεβέζης, με την οποία ζητείται να απορριφθεί το αίτημα της Εταιρείας "Α... .Ε... .Α.Ε", με παράθεση των σχετικών λόγων απόρριψης.

10. Περαιτέρω, η ερωτώσα Υπηρεσία σημειώνει ότι:

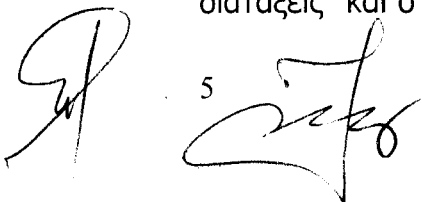
α) Το νέο Ειδικό Χωροταξικό για τις υδατοκαλλιέργειες, στο άρθρο 7, θέτει αυστηρά κριτήρια χωροθετήσεως (απόσταση τουλάχιστον 1000 μ.) για την εγκατάσταση λιμενικών εγκαταστάσεων διακινήσεως πετρελαιοειδών εγγύς μονάδων υδατοκαλλιέργειας, επισημαίνοντας, ειδικότερα, ότι: «Οι ανωτέρω περιορισμοί θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και αμφίδρομα κατά την εγκατάσταση των προαναφερομένων δραστηριοτήτων εγγύς μονάδων υδατοκαλλιέργειας»,

β) Το ως άνω Χωροταξικό εκδόθηκε στις 4-11-2011, ήτοι δέκα (10) ημέρες μετά από την έκδοση της Α.Ε.Π.Ο. αριθμ. 45805/2910/25-10-2011, η δε αίτηση για χορήγηση της αδειας εγκαταστάσεως κατατέθηκε από την ενδιαφερομένη εταιρεία στις 4-11-2011 (αρ. πρωτ. ΥΠΕΚΑ 24914/4-11-2011),

Υ) Στην επιθεώρηση που διενήργησε η Διεύθυνση Εγκαταστάσεων Πετρελαιοειδών, στα πλαίσια του άρθρου 26 του ν. 3982/2011 και του άρθρου 5 της υπ. αριθμ. οικ.483/35/Φ.15/2012 υπουργικής απόφασεως, με σκοπό τον έλεγχο της καταλληλότητας του χώρου καθώς και των συνθηκών που επικρατούν στην περιοχή της υπό εγκατάσταση μονάδος, διαπιστώθηκε ότι στην περιοχή υπάρχουν ιχθυοκαλλιέργειες σε απόσταση μικρότερη των 1000μ. από την εγκατάσταση, με ελάχιστη αυτή των 200μ. περίπου (σχετ. η από 5-3-2012 έκθεση επιθεωρήσεως της Υπηρεσίας).

II. Νομοθετικό καθεστώς

1. Στο άρθρο 24 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζεται ότι η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους, το οποίο οφείλει να λαμβάνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα για τη διαφύλαξή του. Σε συμμόρφωση προς τη συνταγματική αυτή επιταγή εκδόθηκε ο ν. 1650/1986 "για την προστασία του περιβάλλοντος" (Α' 160), με τον οποίο θεσπίζονται κανόνες αναφερόμενοι, πλην άλλων, στη διαδικασία και στις προϋποθέσεις για την έγκριση της εγκαταστάσεως δραστηριοτήτων ή πραγματοποιήσεως έργων, από τα οποία απειλούνται δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον. Ειδικότερα, με το άρθρο 3 παρ. 1 του νόμου αυτού, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τον νόμο 3010/2002 (91 Α'), παρέχεται εξουσιοδότηση για την κατάταξη, με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, σε τρεις κατηγορίες των δημόσιων και ιδιωτικών έργων και δραστηριοτήτων, ανάλογα με τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον. Στην παράγραφο δε 2 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι η πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει "τα έργα και τις δραστηριότητες που λόγω της φύσης, του μεγέθους ή της έκτασής τους είναι πιθανό να προκαλέσουν σοβαρούς κινδύνους για το περιβάλλον", ενώ στη δεύτερη κατηγορία ανήκουν έργα και δραστηριότητες που δεν προκαλούν μεν σοβαρούς κινδύνους ή οχλήσεις αλλά για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος πρέπει να υποβάλλονται "σε γενικές προδιαγραφές, όρους και περιορισμούς που προβλέπονται από κανονιστικές διατάξεις" και στην τρίτη κατηγορία όσα "προκαλούν ιδιαίτερα μικρό κίνδυνο ή

5

όχληση ή υποβάθμιση στο περιβάλλον". Ακολούθως, στο άρθρο 4 του ίδιου νόμου προβλέπεται ότι απαιτείται η έγκριση περιβαλλοντικών όρων για την πραγματοποίηση νέων ή την επέκταση, τον εκσυγχρονισμό ή τη μετεγκατάσταση υφιστάμενων έργων ή δραστηριοτήτων που περιλαμβάνονται στις κατηγορίες του προηγούμενου άρθρου (παρ. 1) και ότι για την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων για τα έργα και τις δραστηριότητες της πρώτης κατηγορίας απαιτείται η υποβολή μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων (παρ. 2α). Η έγκριση περιβαλλοντικών όρων για τα έργα και τις δραστηριότητες της κατηγορίας αυτής χορηγείται με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και των κατά περίπτωση συναρμόδιων υπουργών. Περαιτέρω, στην παράγραφο 6 του άρθρου 4 προβλέπεται ότι "για νέα έργα και δραστηριότητες της πρώτης κατηγορίας απαιτείται προέγκριση που αφορά τη χωροθέτηση. Για τα έργα της δεύτερης κατηγορίας η προέγκριση αυτή είναι δυναμική". Κατ' επίκληση των εξουσιοδοτικών διατάξεων του πιο πάνω νόμου εκδόθηκε η 69269/5387/24.10.1990 κοινή υπουργική απόφαση (Β' 678). Στο άρθρο 4 της αποφάσεως αυτής απαριθμούνται τα έργα και οι δραστηριότητες που κατατάσσονται στην πρώτη (Α) κατηγορία, υποδιαιρούμενα σε δύο επιμέρους ομάδες (ομάδες I και II), μεταξύ δε εκείνων που ανήκουν στην ομάδα I περιλαμβάνονται οι πλωτές οδοί και τα λιμάνια εσωτερικής ναυσιπλοΐας (ομάδα I περ. 8), στην δε ομάδα II οι εγκαταστάσεις αποθηκείσεως πετρελαίου, πετροχημικών και χημικών προϊόντων (ομάδα II παρ. 6 περ. γ').

2. Εξ άλλου, στα άρθρα 1, 17 αριθμ. 4 περ. δ', 18 παρ. 1, 19 παρ. 3 και 4, 39 παρ. 9 του ν. 3982/2011 *«Απλοποίηση της αδειοδότησης τεχνικών επαγγελματικών και μεταποιητικών δραστηριοτήτων και επιχειρηματικών πάρκων και άλλες διατάξεις» (143 Α')*, προβλέπονται τα εξής:

«Άρθρο 1

«Σκοπός των άρθρων 1 έως και 16 είναι η καθιέρωση των αναγκαίων όρων και προϋποθέσεων για την άσκηση συγκεκριμένης επαγγελματικής δραστηριότητας, που αναφέρεται στο άρθρο 3 του παρόντος».

«Άρθρο 17

Ορισμοί

«Για το σκοπό της αδειοδότησης των μεταποιητικών και των συναφών προς αυτές δραστηριοτήτων, εφαρμόζονται οι παρακάτω ορισμοί:

1.....2...3...4. Αποθήκες είναι αποθηκευτικοί χώροι, στεγασμένοι ή μη, που βρίσκονται εκτός εργοστασιακών χώρων και διαθέτουν μόνιμα εγκατεστημένο μηχανολογικό εξοπλισμό για τη λειτουργία τους, καθώς και οι εγκαταστάσεις που αφορούν μία από τις πιο κάτω χρήσεις:

α)...β)...γ)...δ) Αποθήκευση υγρών ή αερίων καυσίμων και βιομηχανικών ή ιατρικών αερίων».

«Άρθρο 18

Πεδίο εφαρμογής

«**1.** Στις διατάξεις των άρθρων 17- 40 υπάγονται οι δραστηριότητες που ασκούνται στις εγκαταστάσεις, οι οποίες περιγράφονται στις διατάξεις του άρθρου 17 με στοιχεία 1, 2, 3, 4 και 5».

«Άρθρο 19

Εγκατάσταση και λειτουργία δραστηριοτήτων

«**1.....2...3...4.** Για την εγκατάσταση ή την επέκταση ή τον εκσυγχρονισμό των δραστηριοτήτων μέσης όχλησης η Αδειοδοτούσα Αρχή χορηγεί άδεια εγκατάστασης ύστερα από επιθεώρηση».

«Άρθρο 39

Μεταβατικές διατάξεις

«**1..... 9.** Μέχρι την έκδοση της απόφασης της παρ. 11 του άρθρου 20, εφαρμόζεται η 13727/724/2003 (Β' 1087) κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων».

3. Περαιτέρω, στο άρθρο 5 της κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 19 παρ. 8 του ν. 3982/2011 εκδοθείσης υπ' αριθμ. οικ. 483/35/Φ.15/2012 «Καθορισμός τύπου, δικαιολογητικών και διαδικασίας για την εγκατάσταση και τη λειτουργία των μεταποιητικών δραστηριοτήτων του ν. 3982/2011» Αποφάσεως του Αναπληρωτή Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας (158 Β'), ορίζονται τα εξής:

«Άρθρο 5

Διαδικασία για τη χορήγηση άδειας εγκατάστασης των δραστηριοτήτων του άρθρου 19 παρ. 4 και 5 του Ν. 3982/2011.

«1. Ο ενδιαφερόμενος για τη χορήγηση της άδειας εγκατάστασης υποβάλλει αίτηση χορήγησης άδειας εγκατάστασης στην Αδειοδοτούσα Αρχή συνοδευόμενη από συμπληρωμένο Ερωτηματολόγιο (Παράρτημα Ι). Η Αδειοδοτούσα Αρχή χορηγεί σε αυτόν εντός τριών (3) εργάσιμων ημερών απάντηση (Παράρτημα ΙΙΒ), στην οποία αναφέρονται τα απαιτούμενα δικαιολογητικά (πιστοποιητικά, εγκρίσεις κλπ.)

2.... 3. Μετά την υποβολή από τον ενδιαφερόμενο των δικαιολογητικών και τη συγκέντρωση από την Αδειοδοτούσα Αρχή όλων των εγκρίσεων, γνωμοδοτήσεων κ.λπ. που δίνονται από τις άλλες δημόσιες υπηρεσίες ή μετά την άπρακτη παρέλευση των προβλεπόμενων για την χορήγηση τους προθεσμιών, η Αδειοδοτούσα Αρχή διενεργεί εντός δεκαπέντε (15) ημερών επιθεώρηση, η οποία αποσκοπεί στον έλεγχο της καταλληλότητας του χώρου, όπου αυτός προϋπάρχει, καθώς και των συνθηκών που επικρατούν στην περιοχή της υπό εγκατάσταση μονάδας και εκδίδει την άδεια. Σε περίπτωση που διαπιστωθούν κατά την επιθεώρηση παρεκκλίσεις από το περιεχόμενο του Ερωτηματολογίου ή ακαταλληλότητα του χώρου ή ασυμβατότητα των συνθηκών που επικρατούν στην περιοχή, μέσα σε δέκα (10) ημέρες ενημερώνεται ο ενδιαφερόμενος εγγράφως ή/και ηλεκτρονικά για τις διαπιστώσεις αυτές, για την προθεσμία προς άρση των διαπιστωμένων παρεκκλίσεων, εφόσον αυτή είναι εφικτή, προκειμένου να χορηγηθεί άδεια εγκατάστασης, καθώς και για τις κυρώσεις σε περίπτωση μη άρσης των παρεκκλίσεων. Εφόσον δεν είναι εφικτή η άρση των παρεκκλίσεων απορρίπτεται το αίτημα περί άδειας εγκατάστασης».

4. Επίσης στα άρθρα 1 (παρ. πρώτη), 2 (παρ. έκτη) και 7 της κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 7 του ν. 2742/1999 (207 Α') εκδοθείσης υπ' αριθμ. 31722/4-11-2011 «Έγκριση Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις υδατοκαλλιέργειες και της στρατηγικής μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων αυτού» Αποφάσεως της Επιτροπής

Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον τομέα του Χωροταξικού Σχεδιασμού και της Αειφόρου Ανάπτυξης (Β' 2505) προβλέπονται τα ακόλουθα:

«Άρθρο 1

Σκοπός και περιεχόμενο

«Σκοπός του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης Για τις Υδατοκαλλιέργειες είναι η παροχή κατευθύνσεων, κανόνων και κριτηρίων για τη χωρική διάρθρωση, οργάνωση και ανάπτυξη του κλάδου στον ελληνικό χώρο και των αναγκαίων προς τούτο υποδομών, με στόχο τη διασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος και της ανταγωνιστικότητας του κλάδου.....».

Άρθρο 2

Στόχοι του Ειδικού Πλαισίου

«Το Ειδικό Πλαίσιο έχει τους ακόλουθους γενικούς στόχους:.....

Ρύθμιση των σχέσεων της υδατοκαλλιεργητικής δραστηριότητας με κλάδους ή δραστηριότητες με τις οποίες υπάρχει δυνητικά σύγκρουση ή ανταγωνισμός, π.χ. με τη τουριστική δραστηριότητα και την επαγγελματική αλιεία, με επιδίωξη την επίτευξη συμπληρωματικότητας μεταξύ τους, έτσι ώστε να προωθείται η ανάπτυξη περιοχών απομακρυσμένων ή /και μειονεκτικών, μέσω της δημιουργίας νέων θέσεων απασχόλησης, της πολυδραστηριότητας, της προαγωγής και βελτίωσης των επαγγελματικών δεξιοτήτων και της ισότητας των δύο φύλων....».

Άρθρο 7

Κριτήρια και συμβατότητες χωροθέτησης μονάδων και υποδοχέων υδατοκαλλιέργειας.

«Τα κριτήρια που αναφέρονται στη συνέχεια συνεκτιμώνται κατά τη χωροθέτηση νέων εγκαταστάσεων υδατοκαλλιεργειών ή εγκαταστάσεων άλλων δραστηριοτήτων πλησίον αυτών, με εξαίρεση εκείνα για τα οποία υπάρχουν συγκεκριμένες δεσμεύσεις από την υφιστάμενη νομοθεσία. (...).

1. Κριτήρια Χωροθέτησης

Α) Πλωτών εγκαταστάσεων μονάδων θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας (.....)

i) Γενικά Κριτήρια

Τα όρια της μισθωμένης θαλάσσιας έκτασης εγκατάστασης των μονάδων, είτε πρόκειται για τις μονάδες των Π.Ο.Α.Υ. και των άτυπων συγκεντρώσεων (Π.Α.Σ.Μ.), είτε για μεμονωμένες μονάδες είναι σκόπιμο να απέχουν:

(.....)

Χίλια (1.000) μέτρα τουλάχιστον από λιμενικές εγκαταστάσεις διακίνησης πετρελαιοειδών ή βιομηχανικών μονάδων που εγκυμονούν σοβαρούς κινδύνους θαλάσσιας ρύπανσης. (.....).

Οι ανωτέρω περιορισμοί θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και αμφίδρομα κατά την εγκατάσταση των προαναφερόμενων δραστηριοτήτων εγγύς μονάδων υδατοκαλλιέργειας...»

5. Τέλος, στο άρθρο 2 παρ. 1 και 10 του ν. 4014/2011 «Περιβαλλοντική αδειοδότηση έργων και δραστηριοτήτων...» (Α' 209) προβλέπονται τα εξής:

«Άρθρο 2

Κοινή διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης έργων και δραστηριοτήτων κατηγορίας Α.

« 1. Για την πραγματοποίηση νέων έργων ή δραστηριοτήτων κατηγορίας Α ή τη μετεγκατάσταση ήδη υφισταμένων απαιτείται διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης με τη διεξαγωγή ΜΠΕ και έκδοση Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ).....

10. Η ΑΕΠΟ αποτελεί προϋπόθεση για την έκδοση κάθε διοικητικής πράξης που απαιτείται κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις για την πραγματοποίηση ή λειτουργία του έργου ή της δραστηριότητας».

III. Ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων

Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς, αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, συνάγονται κατά την ομόφωνη γνώμη των μελών του Τμήματος τα ακόλουθα:

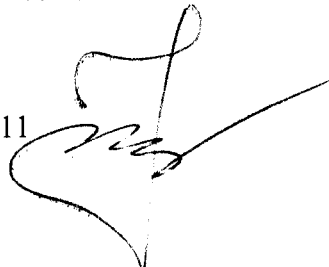
1. α. Προκειμένου να πραγματοποιηθούν νέα δημόσια ή ιδιωτικά έργα ή δραστηριότητες, των οποίων η κατασκευή ή λειτουργία μπορεί να έχει επιπτώσεις στο περιβάλλον, απαιτείται έκδοση Αποφάσεως Έγκρισεως Περιβαλλοντικών Όρων (Α.Ε.Π.Ο), κατόπιν υποβολής σχετικής μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Τούτο ισχύει και για τα έργα και τις

δραστηριότητες που εμπίπτουν στη πρώτη κατηγορία του άρθρου 3 του ν. 1650/1986, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι εγκαταστάσεις αποθηκεύσεως πετρελαίου, πετροχημικών και χημικών προϊόντων, οι οποίες εξυπηρετούνται από λιμενικές εγκαταστάσεις διακινήσεως των προϊόντων αυτών. Η απόφαση εγκρίσεως των περιβαλλοντικών όρων αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη χορήγηση άδειας εγκαταστάσεως του έργου ή της δραστηριότητας, εφόσον η εν λόγω άδεια κατατείνει στην πραγματοποίηση του έργου ή της δραστηριότητας αυτής.

β. Όπως γίνεται δεκτό, η απόφαση εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων αποτελεί προϋπόθεση για την έγκυρη έκδοση της απαιτούμενης, αναλόγως του είδους της δραστηριότητας, διοικητικής άδειας ιδρύσεως, εγκαταστάσεως, λειτουργίας, κ.λ.π. Η τελευταία αυτή διοικητική άδεια εκδίδεται κατ' εφαρμογή ιδιαίτερης νομοθεσίας και αποβλέπει κυρίως σε άλλο σκοπό. Ως εκ τούτου, η εν λόγω άδεια δεν αποτελεί τμήμα ή τέρμα της σύνθετης διοικητικής ενέργειας, που συναποτελούν η απόφαση προεγκρίσεως χωροθετήσεως και η απόφαση εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων, αλλά άλλη πράξη απλώς συναφή (ΣΤΕ (ΟΛ) 3619/1995).

Κατά την γενική αρχή του διοικητικού δικαίου η ατομική διοικητική πράξη από την έναρξη ισχύος της μέχρι την ακύρωσή με δικαστική απόφαση ή διοικητική πράξη ή την ανάκλησή της ή γενικώς την παύση της ισχύος της παράγει όλα τα έννομα αποτελέσματά της και καλύπτεται από το τεκμήριο νομιμότητας (βλ. Επ. Σπηλιωτόπουλου «Εγχειρίδιο Διοικ. Δικαίου 2002» παρ.100 με περαιτέρω παραπομπές στη νομολογία).

Ειδικότερα, σε περίπτωση εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων ορισμένου έργου ή δραστηριότητας και εφόσον η σχετική διοικητική πράξη δεν έχει παύσει να ισχύει, τα ζητήματα που κατά τις οικείες διατάξεις ήσαν εξεταστέα κατά τη διαδικασία εγκρίσεώς της, όπως η καταλληλότητα του χώρου του υπό εγκατάσταση έργου ή δραστηριότητας, δεν μπορούν να εξεταστούν στο επόμενο στάδιο της χορηγήσεως άδειας εγκαταστάσεως εκτός αν κατά την οικεία ειδική νομοθεσία θεσπίζεται απαγόρευση εγκαταστάσεως του έργου ή της δραστηριότητας, οπότε το ζήτημα της καταλληλότητας του χώρου είναι

11

εξεταστέο και κατά το στάδιο της χορηγήσεως της άδειας εγκαταστάσεως (πρβλ. ΣΤΕ 2569/2004)

2. Περαιτέρω, όμως, επί του ζητήματος αν, υπό το πρίσμα της ως άνω δοθείσης ερμηνείας των σχετικών διατάξεων και του προεκτεθέντος πραγματικού, οι διατάξεις του άρθρου 7 του Ειδικού Χωροταξικού Σχεδίου για τις υδατοκαλλιέργειες θεσπίζουν απαγόρευση εγκαταστάσεως λιμενικών εγκαταστάσεων διακινήσεως προϊόντων πετρελαίου, κατά την ενώπιον του Τμήματος συζήτηση μεταξύ των μελών αυτού, διατυπώθηκαν οι ακόλουθες δύο γνώμες:

Α. Η γνώμη της πλειοψηφίας, η οποία απαρτίσθηκε από τους Νομικούς Συμβούλους του Κράτους Παναγιώτη Παναγιωτουνάκο, Γεώργιο Κανελλόπουλο, Δημήτριο Χανή, Αφροδίτη Κουτούκη και Δημήτριο Αναστασόπουλο (ψηφοί πέντε – 5), προς την οποία συντάχθηκε ο εισηγητής Πάρεδρος Ν.Σ.Κ. Γεώργιος Γρυλωνάκης (γνώμη χωρίς ψήφο), δέχθηκε τα εξής:

Με τις διατάξεις του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού για τις υδατοκαλλιέργειες καθιερώνονται κατευθύνσεις κανόνες και κριτήρια για τη χωροταξική διάθρωση, οργάνωση και ανάπτυξη της εν λόγω δραστηριότητας εντός του Ελληνικού χώρου υπό συνθήκες προστασίας του περιβάλλοντος, ενώ με αυτό, μεταξύ άλλων, ρυθμίζονται οι σχέσεις της δραστηριότητας αυτής με άλλους κλάδους ή δραστηριότητες, με τις οποίες ενδέχεται να προκύψει σύγκρουση ή ανταγωνισμός.

Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 7 του ανωτέρου Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για τις Υδατοκαλλιέργειες ορίζεται ότι τα κριτήρια που αναφέρονται στις επόμενες παραγράφους του άρθρου αυτού συνεκτιμώνται κατά τη χωροθέτηση νέων εγκαταστάσεων υδατοκαλλιεργειών ή εγκαταστάσεων άλλων δραστηριοτήτων πλησίον αυτών.

Στη συνέχεια το ως άνω άρθρο, υπό την κατηγορία «i) Γενικά κριτήρια» αναφέρει (έκτο εδάφιο) ότι οι πλωτές εγκαταστάσεις μονάδων θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας είναι σκόπιμο να απέχουν χίλια (1000) μέτρα τουλάχιστον από λιμενικές εγκαταστάσεις διακινήσεως πετρελαιοειδών ή

βιομηχανικών μονάδων που εγκυμονούν σοβαρούς κινδύνους θαλάσσιας ρυπάνσεως.

Ακολούθως, το ίδιο άρθρο στην αυτή ως άνω κατηγορία ορίζει (ένατο εδάφιο) ότι οι τιθέμενοι στα προηγούμενα εδάφια περιορισμοί θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και αμφίδρομα κατά την εγκατάσταση των ανωτέρω δραστηριοτήτων (λιμενικές εγκαταστάσεις διακινήσεως πετρελαιοειδών κλπ) πλησίον μονάδων υδατοκαλλιεργειών.

Μεταξύ της διατυπώσεως των προαναφερομένων διατάξεων του πρώτου και ενάτου εδαφίου του άρθρου 7, παρατηρείται διαφοροποίηση ως προς το ζήτημα σε ποια διαδικασία (χωροθέτηση ή εγκατάσταση) συνεκτιμώνται τα γενικά κριτήρια χωροθετήσεως άλλων δραστηριοτήτων πλησίον υφισταμένων μονάδων υδατοκαλλιεργειών, καθόσον στο πρώτο εδάφιο γίνεται λόγος για κριτήρια συνεκτιμώμενα κατά τη χωροθέτηση άλλων δραστηριοτήτων πλησίον υδατοκαλλιεργειών, ενώ στο ένατο εδάφιο γίνεται λόγος για περιορισμούς (κριτήρια), που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη αμφίδρομα κατά την εγκατάσταση άλλων δραστηριοτήτων πλησίον μονάδων υδατοκαλλιεργειών. Με τη διατύπωση του ενάτου εδαφίου, λαμβανομένου υπόψη και του σκοπού του νομοθέτη να ρυθμίσει εν προκειμένω ζητήματα χωροταξίας των υδατοκαλλιεργειών, πρέπει, κατά διορθωτική ερμηνεία, να γίνει δεκτό ότι εννοείται ότι οι αναφερόμενοι στο εδάφιο αυτό περιορισμοί δέον να λαμβάνονται υπόψη και αμφίδρομα κατά τη χωροθέτηση των εγκαταστάσεων διακινήσεως πετρελαιοειδών κ.λ.π., πλησίον μονάδων υδατοκαλλιεργειών και όχι κατά την εγκατάστασή τους πλησίον των εν λόγω μονάδων. Η άποψη αυτή ενισχύεται και από το γεγονός ότι το συγκεκριμένο άρθρο 7, στο οποίο εντάσσονται τα επίμαχα εδάφια, πραγματεύεται αποκλειστικώς ζητήματα χωροθετήσεως, οπότε και νομοτεχνικώς δεν θα ήταν συνεπές να παρεμβληθεί, υπό τύπον μεταβατικής ρυθμίσεως, διάταξη για συνεκτίμηση των εισαγομένων με τις διατάξεις του άρθρου αυτού κριτηρίων και κατά την εγκατάσταση των μονάδων διακινήσεως πετρελαιοειδών κ.λ.π., δηλαδή για στάδιο αδειοδοτήσεως μεταγενέστερο της χωροθετήσεως. Η παρεμβολή στη διάρθρωση του ανωτέρω άρθρου 7 της επίμαχης διατάξεως του ενάτου εδαφίου, που ρυθμίζει ζητήματα ειδικώς της εγκαταστάσεως των

ως άνω άλλων δραστηριοτήτων πλησίον μονάδων υδατοκαλλιέργειών, δεν συνάδει με την ουσιαστική και νομοτεχνική κατάστρωση των ρυθμίσεων, καθόσον και άλλες ενέργειες, όπως λ.χ. η λειτουργία μιας άλλης δραστηριότητας πλησίον μονάδος υδατοκαλλιέργειας, για την οποία επίσης απαιτείται άδεια, όπως και για την εγκατάστασή της, λογικώς θα έπρεπε να αντιμετωπισθεί με όμοιο τρόπο από το ως άνω ένατο εδάφιο του άρθρου 7, πράγμα το οποίο δεν γίνεται εν προκειμένω. Πλέον τούτου πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι επί των θεμάτων που ανακύπτουν στις περιπτώσεις προϋφιστάμενης της ισχύος του ως άνω Ειδικού Πλαισίου Χωροταξίας για τις υδατοκαλλιέργειες χωροθετήσεως άλλων δραστηριοτήτων πλησίον αυτών δεν υφίστανται μεταβατικές διατάξεις στο εν λόγω νομοθέτημα, οπότε η ανατροπή ήδη χωροθετημένων με ισχυρές διοικητικές πράξεις τέτοιων δραστηριοτήτων πλησίον υδατοκαλλιέργειών έπρεπε να προκύπτει σαφώς από τις διατάξεις του εν λόγω Ειδικού Χωροταξικού Σχεδίου, γεγονός το οποίο δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

Κατ' ακολουθίαν, κατά την πλειοψηφήσασα γνώμη, οι περιορισμοί στους οποίους αναφέρεται το ένατο εδάφιο του άρθρου 7 του ανωτέρω Ειδικού Πλαισίου Χωροταξίας για τις Υδατοκαλλιέργειες, λαμβάνονται υπόψη, στο πλαίσιο των ρυθμίσεων του εν λόγω άρθρου, κατά τη χωροθέτηση εγκαταστάσεων άλλων δραστηριοτήτων πλησίον υφισταμένων μονάδων υδατοκαλλιέργειών και όχι κατά το στάδιο της χορηγήσεως άδειας εγκαταστάσεως των δραστηριοτήτων αυτών, είναι δε διάφορο το ζήτημα αν η υποχρέωση λήψεως υπόψη των περιορισμών αυτών προκύπτει εκ της εφαρμογής εν προκειμένω τυχόν άλλων διατάξεων εκ μέρους της αδειοδοτούσης Αρχής.

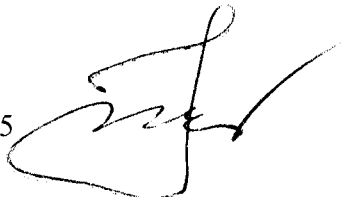
Παρεπομένως, κατά τη γνώμη της πλειοψηφίας, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η αρμόδια Αρχή για την έκδοση της άδειας εγκαταστάσεως της υπόψη μονάδος αποθηκεύσεως και διακινήσεως πετρελαιοειδών δεν έχει υποχρέωση, υπό το καθεστώς των ρυθμίσεων του άρθρου 7 του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για τις υδατοκαλλιέργειες, να λάβει υπόψη τις διατάξεις του άρθρου αυτού, κατά την έκδοση της ως άνω άδειας.

B. Η γνώμη της μειοψηφίας, την οποία υποστήριξαν οι Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους Αλέξανδρος Καραγιάννης, Θεόδωρος Ψυχογιός, Ευγενία Βελώνη και Ανδρέας Ανδρουλιδάκης (ψήφοι τέσσερις – 4) δέχθηκε τα εξής:

Κατά την έννοια των εφαρμοστέων εν προκειμένω διατάξεων του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξίας για τις υδατοκαλλιέργειες και ιδίως εκείνων του άρθρου 7, ερμηνευομένων υπό το πρίσμα του άρθρου 24 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, στο πλαίσιο προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης αναπτύξεως, οι περιορισμοί που τίθενται στο εν λόγω άρθρο κατά τη χωροθέτηση μονάδων υδατοκαλλιεργειών πλησίον εγκαταστάσεων άλλων δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 7 λαμβάνονται υπόψη αμφίδρομα τόσο κατά την χωροθέτηση των εγκαταστάσεων των εν λόγω δραστηριοτήτων, όσο και κατά την εξέταση από την αδειοδοτούσα Αρχή των προϋποθέσεων χορηγήσεως αδείας εγκαταστάσεως στις δραστηριότητες αυτές.

Τούτο συνάγεται από τη γραμματική διατύπωση του ενάτου εδαφίου του ως άνω άρθρου 7, συνάδει δε και με το σκοπό του νομοθέτη, ο οποίος συνίσταται στην αποφυγή χωροθετήσεως ή εγκαταστάσεως πλησίον μονάδων υδατοκαλλιεργειών που προϋπάρχουν, δηλαδή έχουν εγκατασταθεί ήδη και λειτουργούν νομίμως σε συγκεκριμένη περιοχή, δραστηριοτήτων που κρίνονται από τον νομοθέτη ως τοπικώς ασύμβατες, λόγω δυσμενούς επιδράσεως της μιας προς την άλλη είτε κατά τη λειτουργία τους είτε σε περίπτωση ατυχήματος. Τέτοιες, βεβαίως, ασύμβατες τοπικώς δραστηριότητες αποτελούν αναντίρρητα, για τους προεκτιθέμενους λόγους, οι εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας και οι λιμενικές εγκαταστάσεις διακινήσεως πετρελαιοειδών.

Συνεπώς κατά τη μειοψηφήσασα γνώμη, η αδειοδοτούσα Αρχή κατά την εξέταση των προϋποθέσεων χορηγήσεως αδείας εγκαταστάσεως της αναφερομένης στο ιστορικό του ερωτήματος μονάδος αποθηκείσεως και διακινήσεως δια λιμενικών εγκαταστάσεων προϊόντων πετρελαίου οφείλει να λάβει υπόψη και τους περιορισμούς του άρθρου 7 του Ειδικού Χωροταξικού Σχεδίου για τις υδατοκαλλιέργειες.

3. Ως εκ της, κατά πλειοψηφία, διδομένης αμέσως ανωτέρω αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, παρέλκει, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα, αφού τούτο τέθηκε επικουρικώς, για την περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο.

IV. Κατ' ακολουθίαν των προεκτεθέντων, στα τεθέντα ερωτήματα αρμόζουν οι εξής απαντήσεις:

1. Επί του πρώτου ερωτήματος, κατά πλειοψηφία (ψήφοι 5 έναντι 4), ότι η αδειοδοτούσα Αρχή δεν έχει υποχρέωση, στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 7 του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για τις υδατοκαλλιέργειες, να λάβει υπόψη, κατά την έκδοση αδείας εγκαταστάσεως της ανωτέρω μονάδος αποθηκείσεως και διακινήσεως πετρελαιοειδών, τους περιορισμούς του εν λόγω άρθρου ως προς την τήρηση των ελάχιστων αποστάσεων από παρακείμενες μονάδες υδατοκαλλιεργιών.

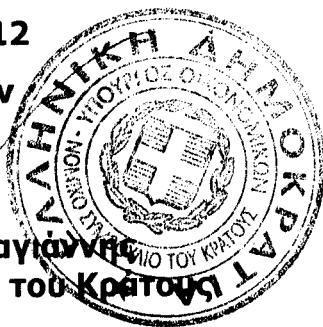
2. Ενόψει της διδομένης ως άνω αρνητικής απαντήσεως επί του πρώτου ερωτήματος, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, παρέλκει η απάντηση επί του δευτέρου ερωτήματος, αφού τούτο τέθηκε επικουρικώς, για την περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο.

Θεωρήθηκε

Αθήνα, 3-7-2012

Ο Προεδρεύων

Αλέξανδρος Καραγιάννης
Νομικός Σύμβουλος του Κράτους

Ο Εισηγητής

Γεώργιος Γρυλωνάκης
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.